

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 133. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm7557.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I dette Nid-Skrift gjøres det blandt Andet *Justinian* til Forbrydelse at have afskaffet den *Romerske Konsul-Værdighed* og nedlagt de *Offenlige Skoler*, men Sagen var dog kun, at i hans Dage Lysten ophørde til den tomme Konsul-Værdighed, der var forbundet med store Omkostninger, og at han lukkede den *Hedenske Høi-Skole* i *Athenen*, der, siden den under *Antoninerne* fik stærkt besoldede Lærere, ei synes at have gjort synderlig Nytte. Den Synd vilde da være nemt afsonet, dersom ikke *Justinian*, som vi veed fra andre Kilder, baade havde berøvet de sidste Atheniensiske Professorer, der dog gjaldt for store Philosopher, deres Leve-Brød, og forbudt dem at beholde deres Tro-^{*}*Malalas Keiser-Krønike XVIII. 187. Gibbon XL.*, men det viser rigtig nok, at han var en livløs Tyran, der, foragtede baade Mennesket og Videnskaberne, og misbrugde *Christendommen*, som han aldrig selv rettede sig efter, til Paaskud for en Volds-Gierning. Saa aabenbar stridende mod Christendommens Aand er nemlig Samvittigheds-Tvang, at i Østen, hvor Man virkelig var *skriftklog*, havde Man under alle Feiderne om Kirken, eller rettere om Kirke-Gaarden, dog lige til *Justinians* Dage taalt *Jøder* og *Hedninger* i alle *verdslige* Bestillinger, og først nu, da der mellem de mange udmærkede Mænd *ikke* var een Biskop, lukkede Man Adgangen til alle Embeder for dem og 134undte dem knap det usleste Liv. Kun naar Man, som det nu var Skik, lover sig selv Salighed for en Troes-Bekjendelse, der kun er et tomt Munds-Veir, da er det i sin Orden, at Man af "*Christen Kiærlighed*" aftvinger Alle et Saadant. De syv *Atheniensiske Professorer*, med Stoikeren *Simplicius* i Spidsen, maae imidlertid have hørt til de ærligste Folk paa den Tid; thi de lod sig ikke Munds-Veir aftvinge, men gik heller i Land-Flygtighed til *Persien*, hvor de havde hørt, Kongen var en heel Philosoph, der kunde baade *Plato* og *Aristoteles* paa sine Fingre, og hvor de da ikke tvivlede om, der jo endnu herskede de samme rene Sæder og alskens høie Dyder, som *Plato*, i en af sine Samtaler, lader *Sokrates* tillægge Perserne. Vel fandt de sig, som Man nok kan vide, aldeles skuffede i disse Forhaabninger, men dog modtog Perser-Kongen dem meget artig, og da de ikke vilde blive hos ham, gjorde han det til et Vilkaar i Fred-Slutningen med den Byzantinske Keiser, at Philosopherne skulde til deres Død hæderlig opholdes paa offentlig Bekostning og have Lov til at beholde deres Tro-^{*}*Agathias II. 28-31.*